

[Anne Grete Holmsgård]

lagt frem, og vi er selvfølgelig positive over for at diskutere andre løsninger på de problemer, hvor vi her har fremlagt nogle løsningsforslag, hvis det viser sig, at det er aldeles udladsiggørligt af tekniske årsager at gennemføre dem.

Selvfølgelig er vi villige til at diskutere det, hvis der kommer nogle bud på det, og jeg kunne forstå på miljøministeren, at han bl.a. mener, at der er et alvorligt teknisk problem i forslaget om en afgift på papirmasse fremstillet på basis af frisk træmasse. Vi vil selvfølgelig gerne diskutere med ministeren, om man kan finde en anden løsningsmodel, som sikrer, at genbrugspapir er konkurrencedygtigt på markedet. Det er jo det, der er hensigten med det, og jeg har altså ikke kunnet forestille mig nogen anden model. Men lad os endelig diskutere det, hvis der er en anden model, der kan sikre det samme mål.

Afgiften på affald adskiller sig på i hvert tilfælde tre måder fra det forslag, miljøministeren har fremsat, og som skulle have været til behandling i dag, men som er blevet udsat. Det mest indlysende er, at den adskiller sig i størrelsen, idet vores er et forslag om 100 kr. pr. ton og miljøministerens er et forslag om 40 kr. pr. ton.

Men det er ikke det eneste, for i vores forslag er afgiften koblet sammen med en afleveringspligt for erhvervsaffaldet og en tilsvarende kommunal anvisningspligt, sådan at man får den samme situation for erhvervsaffaldet, som man allerede har for husholdningsaffaldet.

Jeg har bemærket, at ministeren i dioxin-handlingsplanen af 27. november 1985 siger, at det er en mulighed at lave en sådan ordning, hvor man har en afleveringspligt og en anvisningspligt for erhvervsaffaldet, og at der i redegørelsen står, at det nok vil være hensigtsmæssigt, hvis man skal have et ordentligt genanvendelsessystem. Ministeren har jo også mulighed for at indføre en sådan bestemmelse gennem § 62 a i miljøbeskyttelsesloven.

Det, jeg synes er et problem, er, at i det forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven, ministeren har fremlagt, er det ikke klart, om han vil benytte sig af denne bemyndigelse. Hvis man ikke benytter sig af den, risikerer man en negativ effekt af en affaldsavgift. Så risikerer man nemlig, at virksomhederne kører deres affald til nogle andre lossepladser, end de ellers ville have gjort. Vi risikerer fak-

tisk, at det ryger ud på de dårligste lossepladser, og at det ryger helt uden for lossepladssystemet. Det mener jeg man kan undgå, hvis man sørger for at bruge bemyndigelsen til at gennemføre en anvisnings- og en afleveringspligt.

Det andet område, hvor vores forslag adskiller sig fra miljøministerens, er med hensyn til anvendelsen af det provenu, man får ind. Sådan som ministerens forslag ser ud, er der ikke sagt noget om, hvad provenuet skal benyttes til. I det første udkast hed det, at det skulle bruges til miljøområdet generelt. I det andet udkast hedder det ingenting, og så går det mig bekendt simpelt hen ned i statskassen.

Jeg mener, det er vigtigt at få slået fast, at de midler, der kommer ind, altså provenuet af afgiften, skal gå til genanvendelsesformål og udelukkende genanvendelsesformål. Og hvad vil det så sige? Det vil for det første sige, at nogle af midlerne skal tilbage til kommunerne, som er dem, der står for den konkrete planlægning, dem, der skal ikke bare lave planlægningen, men også opbygge genanvendelsessystemerne, indsamlingsordningerne, sørge for, at der kommer kildesortering osv. osv. Det koster nogle penge, men det koster også nogle penge, hvad jeg tror miljøministeren fremførte, at installere vægte ved indgangen til affaldsbehandlingsanlæg, hvad enten det er forbrændingsanlæg eller det er lossepladser.

En anden del af midlerne kan oplagt anvendes til udvikling og forskning på området.

En tredje del mener jeg kunne kanaliseres ind i den pulje, genanvendelsesrådet administrerer i dag, hvor man tager stilling til forskellige former for projekter. Jeg husker ikke retningslinjerne for genanvendelsesrådets virke godt nok til at vide, om det også kan kanaliseres ind i 100 pct. offentlige projekter, men hvis det ikke kan det, mener jeg, at det naturligvis også er en mulighed at bruge pengene på den måde, selv om det ikke behøver at være 100 pct. offentlige projekter.

Det er altså nogle områder, hvor jeg mener at vore forslag adskiller sig væsentligt fra det, miljøministeren har foreslået, og hvor jeg mener vores model er mere stik- og hugfast, fordi den for det første har en garanti mod – så god som man overhovedet kan lave